

לימוד צוות שבת לדשת בראשית

"כל זמן שאין אמונה בהירה אי אפשר ללמוד פרשת בראשית, לפני לולב וסוכה אי אפשר לקרוא מעשה עץ הדעת, שלא יכנסו גם בנו חס וחלילה הרהורים מדברי הנחש הקדמוני שעדיין מנסה לפתות אותנו. ולכן רק לאחר שזכינו לתקיעת שופר ולעשרת ימי תשובה ולאכילת ערב יום הכיפורים ותענית יום הכיפורים וארבעת המינים וסוכה והושענות ועמחת תורה של 'אתה הראת לדעת כי ה' הוא האלוקים אין עוד מלבדו' - עתה הגיע הזמן שיכולים לגשת ללמוד פרשת בראשית. שוב לא ישפיעו עליך דברי הנחש להכניס בלבך ספקות, ולכן דחו את לימוד פרשת בראשית רק לסוף חודש תשרי".

ועכשיו כשאנחנו בדיוק בזמן הסתאים
ללימוד לדשת בראשית - נעסיק קצת:

המחנך חנן פורת פרסם פעם ספר ובו התכתביות בינו ובין ענת, תושבת תל אביב. באחד המכתבים שלה מצוטט שיר שכתבה, ושמו "לחיות". וכך היא מבקשת: "לא לחיות בסדר ובעקטל. להכיר את היפה והמכוער. להיסוב בין שמחה לעצב, בין ייאוש לתקווה, לבוא בשדות האהבה והשנאה, להכיר את העולם התחתון והעליון, לתת לנשמה להתעלות לשמיים, ולרדת לתחתיות שאול. פשוט לחיות!".

זו נראית בקשה נפלאה של נפש סקרנית, אבל במכתב התשובה חנן כתב לה כך: "בשיר ישנו רצון לחבוק הכול, לטעום מהכול, הטוב והרע, לבל תיעמש חלילה אפילו חוויה אחת ממסכת החיים השלמה. אבל יסוד אחד נעדר מהשיר: החוויה הגדולה והאדירה ביותר שבה מתנסה האדם כל יום וכל שעה היא חוויית הבחירה החופשית בין טוב לרע, בין אהבה לשנאה, בין עולם עליון לעולם תחתון. בבחירה זו טמונה עוצמה שאין דומה לה, ובחירה זו לא יכולה לכלול עניי הפכים בבת אחת.

"טעם החיים, מנקודת מבטה של התורה, אינו מתבטא במאמץ לעבור כפרפר מפרח לפרח, ולנסות למצוא דבש בכל הפרחים הטובים והאריסיים גם יחד, אלא דווקא ביכולת לאצור כוח ולהיות לעיתים מצומצם. שנאמר: איזהו גיבור? הכובע את יצרו. זה בדיוק הניסיון שבפניו עמד האדם הראשון בגן עדן, בפרשת בראשית. הוא נדרש להשתמש בבחירה החופשית, ולבחור שלא לאכול מעץ אחד בגן עדן. הוא נכשל. מאז ועד היום, אנחנו צריכים לתקן".

שנזכה לבחור את הבחירות הנכונות באמת ובאסונה!

סעדינה אתכם סאוד על כל ההקשקה שלכם בת לקיד ואסינה בכם ובבחירות שלכם!
שבת שלום, אהבת תסל הקוסו:

לימוד צוות שבת לדשת בראשית

"כל זמן שאין אמונה בהירה אי אפשר ללמוד פרשת בראשית, לפני לולב וסוכה אי אפשר לקרוא מעשה עץ הדעת, שלא יכנסו גם בנו חס וחלילה הרהורים מדברי הנחש הקדמוני שעדיין מנסה לפתות אותנו. ולכן רק לאחר שזכינו לתקיעת שופר ולעשרת ימי תשובה ולאכילת ערב יום הכיפורים ותענית יום הכיפורים וארבעת המינים וסוכה והושענות ועמחת תורה של 'אתה הראת לדעת כי ה' הוא האלוקים אין עוד מלבדו' - עתה הגיע הזמן שיכולים לגשת ללמוד פרשת בראשית. שוב לא ישפיעו עליך דברי הנחש להכניס בלבך ספקות, ולכן דחו את לימוד פרשת בראשית רק לסוף חודש תשרי".

ועכשיו כשאנחנו בדיוק בזמן הסתאים
ללימוד לדשת בראשית - נעסיק קצת:

המחנך חנן פורת פרסם פעם ספר ובו התכתביות בינו ובין ענת, תושבת תל אביב. באחד המכתבים שלה מצוטט שיר שכתבה, ושמו "לחיות". וכך היא מבקשת: "לא לחיות בסדר ובעקטל. להכיר את היפה והמכוער. להיסוב בין שמחה לעצב, בין ייאוש לתקווה, לבוא בשדות האהבה והשנאה, להכיר את העולם התחתון והעליון, לתת לנשמה להתעלות לשמיים, ולרדת לתחתיות שאול. פשוט לחיות!".

זו נראית בקשה נפלאה של נפש סקרנית, אבל במכתב התשובה חנן כתב לה כך: "בשיר ישנו רצון לחבוק הכול, לטעום מהכול, הטוב והרע, לבל תיעמש חלילה אפילו חוויה אחת ממסכת החיים השלמה. אבל יסוד אחד נעדר מהשיר: החוויה הגדולה והאדירה ביותר שבה מתנסה האדם כל יום וכל שעה היא חוויית הבחירה החופשית בין טוב לרע, בין אהבה לשנאה, בין עולם עליון לעולם תחתון. בבחירה זו טמונה עוצמה שאין דומה לה, ובחירה זו לא יכולה לכלול עניי הפכים בבת אחת.

"טעם החיים, מנקודת מבטה של התורה, אינו מתבטא במאמץ לעבור כפרפר מפרח לפרח, ולנסות למצוא דבש בכל הפרחים הטובים והאריסיים גם יחד, אלא דווקא ביכולת לאצור כוח ולהיות לעיתים מצומצם. שנאמר: איזהו גיבור? הכובע את יצרו. זה בדיוק הניסיון שבפניו עמד האדם הראשון בגן עדן, בפרשת בראשית. הוא נדרש להשתמש בבחירה החופשית, ולבחור שלא לאכול מעץ אחד בגן עדן. הוא נכשל. מאז ועד היום, אנחנו צריכים לתקן".

שנזכה לבחור את הבחירות הנכונות באמת ובאסונה!

סעדינה אתכם סאוד על כל ההקשקה שלכם בת לקיד ואסינה בכם ובבחירות שלכם!
שבת שלום, אהבת תסל הקוסו: